

Mint akinek mézbe csepegtetik a mérget

Mint akinek mézbe csepegtetik a mérget,
a halál édességével kecsegtetik,
úgy vártál, föltéve a Beethoven-zene,

ha belépek a szobádba, hogy az fogadjon, ne
a lemezjátszó mellett halálos verejtékben
az élénkzöld diványon fekve te.

De nekem a zongoraszó volt elviselhetetlen,
levettem rögtön a lemezt
(tudtam, hogy többé nem hallgatom meg),

mert nem kísérheti a *széthúzást* feloldás.
(Nem maradt erőd elfüggönyözni a szobát.)
Süket csönd játszott és bántó megvilágítás.

Yves Bonnefoy

A NAGY HAVAZÁS

Az első havazás, kora reggel. Az okker, a zöld
A fák alá menekül.

A második déltájban. Nem marad
A szinből más,
Csak a fenyőtűk,
Lehullanak ők is, néhol sűrűbben, mint a hó.

Aztán estefelé újra,
A fény mérlegkarja megáll.
Az árnyak és az álmok egyforma súlyuak.

Némi szél,
A lába hegyével egy szót ír, túl a világon.

AZ EGYETLEN RÓZSA

De én ezt nézem, ezt a megkérgesedett
 Havat, mely a kockakövekre csúszott,
 S megtömörül az oszlopok tövénél,
 Jobbra, balra, messze elől a félhomályban,
 Különösképp csak azt az ívet bámulom,
 Amit ez a sár rárajzolt a kőre.
 Csak azon tűnődöm, aminek nincs
 Neve, értelme sincs. Barátaim,
 Alberti, Brunelleschi, San Gallo
 S Palladio, aki a túlsó partról intesz,
 El nem árullak mégsem, megyek tovább,
 A legtisztább forma egyedül az,
 Amin itt áthatolt a foszladó köd,
 Ez a megtaposott hó az egyetlen rózsza.

Jacques Réda

HÁROM VERSSZAK EGY FEKVŐ SÍRSZOBORHOZ

René Char, 1988

Igaz, tömérdek felhő gyúlik föl, míg a villám
 A meggyötört egekből cikcakkfényvel kitör:
 Ide, amoda, messzebb, el sem döntötte nyilván,
 Véletlen talál célt a kesztyűtlen ököl.
 De most, nyugodván, a csontok emlékezetének
 S a földben gördülő viharnak már átadatott.
 Mily láng hozná vissza a gőgöt, a fényt vagy éppen
 A dühöt, egy reggelét, mit a víz kékre mosott,
 Vagy a kiszámolósdis gyerekgyönyörüséget,
 Mely könnyű ruhában szalad, mandulafák alatt?
 S harmatot, villámlást vagy fölégetett szavakat,
 Hol rejtelem, találós kérdés összeérhet.

*

Ha az ítélő szem nem is (hisz bevégeztetett),
 Nyugtában látható nagy lába, hosszú arca.
 E kiterjedés körül szökdelve, a szavakra